

КВУНОСЗКА КРЫНОЧКА

www.parafiadubiny.pl

Nr 23, Grudzień 2020

ŚW. MIKOŁAJ CUDOTWÓRCA ARCYBISKUP MYR LICYJSKICH

Święty Mikołaj Cudotwórca urodził się pod koniec III wieku za panowania cesarza Waleriana w nadmorskim mieście Patra w Azji Mniejszej. Był jedynym dzieckiem zamożnych i bogobojnych rodziców: Teofana i Nonny. Już jako niemowlę doświadczył łaski Ducha Świętego – samodzielnie stał w chrzcielnicy. Od najwcześniejszych lat bardziej oddawał się modlitwie, nauce i rozmyślaniu o Bogu niż dziecięcym zabawom i swawoli. Gorliwie zgłębiał Pismo Święte. Jego wuj, patarski biskup Mikołaj, widząc niezwykłą pobożność młodzieńca zaczął przygotowywać go do służby kapłańskiej. Pod kierunkiem zacnego krewniaka młody Mikołaj studiował wiedzę ogólną i teologiczną. Wkrótce wuj wyświęcił go na psalmistę, a potem (gdy Mikołaj osiągnął pełnoletniość) na prezbitera. Podczas epidemii, która wybuchła ok. 300 roku, Mikołaj stracił rodziców. Na barki młodego kapłana spadło porządkowanie spraw spadkowych. W tym samym roku patarski prezbiter rozpoczął wspomaganie biedaków, którym zaraza zabrała nie tylko bliskich, ale również domy i majątki. Niemal cały odziedziczony spadek rozdał ubogim. Współczuł i pomagał wszystkim. Tradycja głosi, że swoje dary podrzucił w tajemnicy – nie zależało mu na rozgłosie i nie chciał, by honorowano go jako darczyńcę. Jedno z podań opowiada jak święty pomógł pewnemu szlachcicowi fundując jego córkom kwoty posagowe. Bogacz stracił swój majątek. Jedyłą możliwością zdobycia wiana było wykorzystanie panien w profesji ulicznej dziewczki. Aby uchronić dziewczęta od uprawiania nierządu święty Mikołaj, w ciągu trzech kolejnych nocy, wrzucił do mieszkania szlachcica trzy woreczki ze złotem. Ten krok młodego kapłana ocalił godność dziewczyc i w konsekwencji zabezpieczył ich posag.

Pod nieobecność wuja święty Mikołaj zarządzał w jego imieniu biskupstwem w Patrach. Później udał się z pielgrzymką do Jerozolimy i Ziemi Świętej. Mając od Boga dar przewidywania przyszłości zapowiedział marynarzom, że czeka ich wielka burza. Sztorm uderzył bez uprzedzenia. Potężne fale systematycznie zalewały statek. Tracąc nadzieję żeglarze godzili się już z zatonięciem jednostki, ale modlitwy świętego uspokoiły morze. Młó

dy kapłan wskrzesił marynarza, który w wyniku nawałnicy i znacznego przechyłu okrętu spadł z masztu na pokład. Od tego dnia ludzie morza widzą w świętym Mikołaju swego patrona i otaczają nimbem czci.

Pielgrzymka do Ziemi Świętej obudziła w Mikołaju pragnienie spędzenia reszty swego życia w jednym z palestyńskich klasztorów. Jednak Bóg nakazał kapłanowi wrócić w rodzinne strony. Po powrocie do Licji Mikołaj nadal nosi się z zamiarem bycia mnichem. Wstępuje nawet do pustelniczej wspólnoty i składa śluby milczenia. Lecz Opatrzność Boża nie oczekiwała od niego ofiary monasteru a pasterskiej służby wśród wiernych. Podporządkowując się woli Najwyższego sługa ołtarza wyrusza do stolicy prowincji. Jego podróż zbiegła się w czasie ze śmiercią arcybiskupa Jana. W Myrach zapanowała iście patowa sytuacja – nie było zgody, kto ma zostać godnym następcą zmarłego pasterza. Ostatecznie zdecydowano, że nowym biskupem będzie ten, kto nazajutrz jako pierwszy wejdzie do świątyni. Święty Mikołaj nic nie wiedział o podjętych w Myrach rozstrzygnięciach. Rano zaś – jak miał to w zwyczaju – poszedł do cerkwi na modlitwę. Okazało się, że był pierwszą osobą, która tego dnia przekroczyła próg Domu Bożego. Ulegając prośbie mieszkańców, mimo wewnętrznego oporu, przyjął święcenia biskupie i został zwierzchnikiem kościoła Myr w Licji. I chociaż powierzono mu stanowisko niezwykle wysokiej rangi, to nadal pozostał człowiekiem skromnym i pracowitym. Jego gorliwość zjednała mu wkrótce powszechny szacunek. Nowy biskup okazał się wielkim ascetą i bardzo zdolnym administratorem.

Święty Mikołaj był żywym wcieleniem chrześcijańskich cnót – jadał tylko raz dziennie, wieczorem, mięso zaś nigdy nie pojawiało się na jego stole. Hierarcha wszystkie swoje dochody rozdawał ubogim i bezdomnym. Nie posiadał nic, za wyjątkiem jednego odzienia. Licyjską diecezją zarządzał mądrze i z pokorą. Zorganizował sprawny system łączności i informacji, co pozwalało prędko i skutecznie nieść pomoc potrzebującym. Święty Mikołaj odznaczał się również niemałą odwagą. Powszechnie znana jest historia rzymskiego urzędnika Eustachiusza, który wykorzystując swoje stanowisko skazał na śmierć kilku niewinnych kupców. Jego werdykt podyktowany był chciwością, gdyż mógł tym sposobem zagarnąć sobie ich majątki. Wyrwując miecz z rąk kata Mikołaj zapobiegł egzekucji i doprowadził do uchylenia niesprawiedliwego wyroku. To jedyny przypadek, kiedy święty trzymał w swoim ręku broń.

Licyjski arcybiskup przeżył dwa straszne prześladowania chrześcijan: za imperatora Dioklecjana (284-305) oraz za cezara Galeriusza (305-311). Cesarz Dioklecjan nakazał karać śmiercią każdego, kto nie złoży ofiary pogańskim bożkom. Okrutne prześladowania objęły więc także i rzymską prowincję w Azji Mniejszej. Święty Mikołaj niezłomnie zachęcał wiernych do wytrwałości w wierze. Jego autorytet był wtedy tak ogromny, że nawet urzędnicy imperatora nie ośmielili się skazać go na śmierć. Za nieposłuszeństwo wobec dekretu cezara wygnano go z miasta i wtrącono do więzienia. Doczekał jednak czasów panowania Konstantyna Wielkiego i triumfu chrześcijaństwa. Po 313 roku Mikołaj wraca na licyjską katedrę. Już wówczas otaczała go sława uzdrowiciela. Wkrótce zasłynął też jako obrońca wszystkich pokrzywdzonych i nieprzejednany niszczyciel pogańskich przesądów i zabobonów. Jako o cudotwórcy zaczęto o nim mówić po podróży do Nicei. Wtedy to za wstawnictwem świętego Mikołaja zamartwychwstali trzej podstępnie zamordowani młodzieńcy.

W 325 roku licyjski hierarcha był uczestnikiem Pierwszego Soboru Powszechnego. Brak akt z posiedzeń Soboru nie może dowodzić absencji biskupa Myr w Nicei. Mikołaj nieugięście bronił prawosławnej nauki o Synu Bożym. Kroniki mówią, że spośród 318 biskupów był najbardziej aktywnym delegatem. Zdecydowanie i stanowczo występował przeciwko herezji arianizmu. Niektóre źródła podają, że słuchając bluźnierczej nauki Ariusza licyjski cudotwór

ca stracił panowanie nad sobą i uderzył aleksandryjskiego prezbitera w twarz. To niezwykle zachowanie zawsze łagodnego hierarchy, wywołało wielkie zdziwienie. Zgodnie z kanonami Cerkwi pozbawiono go biskupiej godności i zamknięto pod strażą. Jednak nocne widzenie Chrystusa i Bogurodzicy, udowodniły Ojcom Soboru ich pomyłkę i przekonały, że święty Mikołaj działał z woli Bożej. Licyjskiego hierarchę zwolniono z aresztu i przywrócono na pierwotne stanowisko. To cudowne wydarzenie odzwierciedla prawosławna ikonografia. Niemal wszystkie ikony przedstawiają świętego Mikołaja w biskupich szatach. Bardzo często z prawej strony hierarchy umieszczony jest wizerunek Zbawiciela podającego cudotwórcy Ewangelię, po lewej zaś Matki Bożej, przekazującej mu omoforon.

Święty Mikołaj przeżył 65 lat. Zmarł po krótkotrwałej chorobie 6 grudnia pomiędzy rokiem 345 a 352. Ciało licyjskiego biskupa spoczęło w podziemnej krypcie katedralnej świątyni w Myrach. Otaczająca go za życia charyzma, wkrótce przerodziła się w kult. Hagiografia zachowała opowieść o cudownych uzdrowieniach, które dokonały się przy jego grobie. Niezwykły w Swej miłości Bóg zdecydował, by jego relikwie wydzielaly leczniczą mirrę.

Początkowo święty Mikołaj był czczony jedynie przez małoazjatyckich żeglarzy i rybaków. Bardzo szybko jednak obwołano go patronem całej Grecji (IV wiek). Hierarchę z Myr otaczać zaczęła aureola cudowności. Od X stulecia kult licyjskiego biskupa systematycznie wzrasta dalej – staje się świętym, któremu wschodnie chrześcijaństwo oddaje największą cześć i szacunek. Prawosławni przypisują mu orędownictwo przy uzdrowieniach z różnych chorób. Modlą się do niego podróżujący lądem i morzem, będący w wyjątkowo trudnej sytuacji materialnej oraz ci, którzy mają problemy rodzinne. Cudotwórca to patron wdów i sierot. Za tak znaczną popularność święty Mikołaj zapłacił jednak wysoką cenę - profanacją własnego grobu. Obecnie relikwie św. Mikołaja spoczywają w bazylice we włoskim mieście Bari.

Z ŻYCIA PARAFII

W dniach 5-19 listopada 2020 r. po raz XV. z błogosławieństwa Jego Eminencji Wielce Błogosławionego Sawy Prawosławnego Metropolity Warszawskiego i Całej Polski, w ramach Spotkań z poezją w języku mniejszości narodowych „Poezja Źródeł” odbył się Konkurs Recytatorski Prawosławnej Poezji Religijnej.

Konkurs został zorganizowany przez naszą parafię oraz doradcę metodycznego powiatu hajnowskiego. Ze względu na sytuację epidemiczną w tym roku odbywał się w formie zdalnej.

Do Konkursu przystąpiło 84 uczniów szkół powiatu hajnowskiego (z Hajnówki, Białowieży, Orzeszkowa, Czeremchy, Dubin, Czyż) oraz z Białegostoku, Lublina, Radomia, a także z Wołkowyska i Kijowa.

Nagrodzeni i wyróżnieni uczniowie zaprezentują swoje wiersze podczas projekcji filmu „Wieczór Prawosławnej Poezji Religijnej”, który zostanie wyemitowany na portalu Cerkiew.pl w dn. 29 listopada br. o godz. 15.00.

Wręczenie dyplomów i upominków uczestnikom i laureatom Konkursu odbędzie się 6 grudnia po Św. Liturgii w cerkwi w Dubinach

Drodzy Bracia i Siostry. Ks. Proboszcz i Rada Parafialna zwracają się z prośbą o wpłaty na remont ogrodzenia przy cerkwi. Nie uzbierano dotąd potrzebnej kwoty. Ofiary można przesyłać na konto:

Parafia Zaśnięcia Najświętszej Marii Panny w Dubinach

02 8071 0006 0008 1663 2000 0010

Ofiary można również wpłacać Radzie Parafialnej w cerkownom jaszczyku. Za ofiary Spasi Was Hospodi!

Drodzy Bracia i Siostry

Ks. Proboszcz i Rada Parafialna zwracają się z prośbą do wszystkich osób chcących wspomóc Parafię o przesyłanie ofiar na konto:

**Parafia Zaśnięcia Najświętszej Marii
Panny w Dubinach
02 8071 0006 0008 1663 2000 0010**

Ofiary można również wpłacać
Radzie Parafialnej w *cerkownom jaszczyku*.
Za ofiary Spasi Was Hospodi!

Kontakt

Parafia Prawosławna Zaśnięcia
Najświętszej Marii Panny
Dubiny, ul. Szkolna 2
17-200 Hajnówka
tel. 85 682 27 04

Proboszcz Parafii
ks. prot. Andrzej Busłowski

Wikariusz
ks. prot. Marek Litwiniuk
tel. 602 122 333

Harmonogram nabożeństw grudzień 2020

3 grudnia (czwartek)

Godz. 17:00 Wsienoszczojne bdienije

4 grudnia (piątek) Święto Wprowadzenia Najświętszej Bogurodzicy do Świątyni

Godz. 9:00 Św. Liturgia

5 grudnia (sobota)

Godz. 17:00 Wsienoszczojne bdienije

6 grudnia (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia

12 grudnia (sobota)

Godz. 17:00 Wsienoszczojne bdienije

13 grudnia (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia

17 grudnia (czwartek) Św. męcz. Barbary

Godz. 9:00 Św. Liturgia i molebien

18 grudnia (piątek)

Godz. 17:00 Wsienoszczojne bdienije

19 grudnia (sobota) Św. Mikołaja Cudotwórcy

Godz. 9:00 Św. Liturgia

Godz. 17:00 Wsienoszczojne bdienije

20 grudnia (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia

26 grudnia (sobota)

Godz. 17:00 Wsienoszczojne bdienije

27 grudnia (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia

Godz. 17:00 Akatyst do św. Mikołaja Cudotwórcy